

hranice (Kódex schengenských hraníc), zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 81/2009 zo 14. januára 2009, sa takisto vzťahujú na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú vízovú povinnosť a chcú sa vrátiť cez vonkajšie hranice schengenského priestoru na územie členského štátu, ktorý im udelil dočasné povolenie na pobyt, bez toho, aby na tento účel vstúpili na územie iného členského štátu.

2. Článok 5 ods. 4 písm. a) nariadenia č. 562/2006, zmeneného a doplneného nariadením č. 81/2009, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorý vydal štátnemu príslušníkovi tretej krajiny návratné vízum v zmysle tohto ustanovenia, nemôže obmedziť vstup do schengenského priestoru iba na hraničné priechody svojho štátneho územia.
3. Zo zásady právnej istoty a zásady ochrany legitímnej dôvery nevyplýva požiadavka stanoviť prechodné opatrenia pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí opustili územie členského štátu, hoci boli držiteľmi len dočasného povolenia na pobyt vydaného počas skúmania prvej žiadosti o udelenie povolenia na pobyt alebo žiadosti o azyl a chcú sa tam vrátiť po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 562/2006, zmeneného a doplneného nariadením č. 81/2009.

(¹) Ú. v. EÚ C 72, 5.3.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 12. júna 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

(Spojené veci C-611/10 a C-612/10) (¹)

[**Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Článok 14 bod 1 písm. a) a článok 14a bod 1 písm. a) — Články 45 ZFEÚ a 48 ZFEÚ — Dočasná práca v inom členskom štáte ako je ten, na území ktorého je činnosť bežne vykonávaná — Rodinné dávky — Uplatniteľná právna úprava — Možnosť poskytnúť prídavky na dieťa členským štátom, na území ktorého sa vykonáva dočasná práca, ale ktorý nie je príslušným štátom — Uplatnenie vnútroštátneho pravidla na zamedzenie súbehu, ktoré vylučuje poskytnutie tohto prídavku v prípade poberania porovnateľného prídavku v inom štáte]**

(2012/C 227/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak (C-612/10)

Žalovaní: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesfinanzhof — Výklad článku 14a ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mím. vyd. 05/001, s. 35) — Určenie príslušnej právnej úpravy — Právo migrujúceho pracovníka poberať v členskom štáte, v ktorom pracuje, rodinné dávky na svoje deti žijúce v členskom štáte jeho pôvodu — Situácia osoby, ktorá vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť v členskom štáte pôvodu a súčasne je po dobu štyroch mesiacov zamestnaná v inom členskom štáte

Výrok rozsudku

1. Článok 14 ods. 1 písm. a) a článok 14a ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneným a doplneným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 z 13. apríla 2005, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia členskému štátu, ktorý nie je označený v zmysle týchto ustanovení za príslušný štát, poskytnúť migrujúcemu pracovníkovi vykonávajúcemu dočasnú prácu na jeho území prídavky na deti v súlade so svojou vnútroštátnou právnou úpravou za podmienok, ako sú tie vo veci samej, vrátane prípadu, keď sa zistilo po prvé, že predmetnému pracovníkovi nevznikla ujma na právach z dôvodu využitia jeho práva na voľný pohyb, keďže mu zostal zachovaný nárok na rodinné dávky rovnakej povahy v príslušnom členskom štáte, a po druhé, že ani pracovník, ani dieťa, na ktoré je požadovaný prídavok, nemajú obvyklý pobyt na území členského štátu, kde bola vykonávaná dočasná práca.
2. Pravidlá Zmluvy o FEÚ v oblasti voľného pohybu pracovníkov sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia v situácii, ako je tá vo veci samej, uplatneniu pravidla vnútroštátneho práva, ako je to vyplývajúce z § 65 zákona o dani z príjmov (Einkommensteuergesetz), pokiaľ toto pravidlo nevedie k zníženiu sumy tohto prídavku v porovnaní s porovnateľným prídavkom v inom štáte, ale k jeho vylúčeniu.

(¹) Ú. v. EÚ C 103, 2.4.2011.